

[Finansministeren.]

ved indkomstopgørelsen, når de er afholdt med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser. Det er i denne forbindelse ligegyldigt, om der er tale om det løbende eller senere indkomstår. Som bestemmelsen er formuleret, vil den også gælde udgifter af denne art, som afholdes for at oparbejde et nyt marked her i landet.

En anden af forslagets bestemmelser tager sigte på danske virksomheder, hvis indkomst helt eller delvis er indtjent i udlandet f. eks. fra udenlandske filialer. Sådanne indtægter beskattes som regel i det land, hvor de er indtjent. Desuden medregnes indtægten fra filialen i den skattepligtige indkomst her i landet, dog efter fradrag af den skat, der er betalt i udlandet. Ganske vist har Danmark indgået overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning i sådanne tilfælde med en række lande; men når virksomhed drives i et land, som vi ikke har overenskomst med, fører de gældende regler til, at der først betales skat i udlandet af den pågældende indtægt og derefter skat her i landet af samme indtægt.

Bestemmelsen i forslagets § 9 har til formål at undgå dobbeltbeskatning i disse tilfælde. Det foreslås, at den i udlandet betalte skat skal kunne fradrages i de danske skatter af den indtægt, der er indtjent i udlandet. I de tilfælde, hvor der findes en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning med det pågældende land, skal overenskomstens regler dog fortsat anvendes, hvis de fører til et resultat, der er gunstigere for skatteyderen end den ny bestemmelse.

Som følge af industriens udbygning og de nuværende boligforhold bor mange arbejdere og funktionærer i betydelig afstand fra deres arbejdsplads og har derfor større udgifter til befording mellem hjem og arbejdsplads end andre skatteydere. Disse merudgifter kan som hovedregel ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fra og med skatteåret 1956-57 har der dog været adgang til bevillingsmæssigt at få nedsat den skattepligtige indkomst, når befordringsudgifterne må anses for ekstraordinært store, men kun hvis den skattepligtige som følge heraf er vanskeligt økonomisk stillet. Nedsættelsen kan ikke udgøre mere end det beløb, hvormed ud-

giften, når offentlige befordringsmidler benyttes, overstiger 600 kr. årlig.

For at fremme bevægeligheden på arbejdsmarkedet foreslås nu, at udgifter til befording mellem hjem og arbejdsplads — ud over den nævnte 600 kr.s grænse — skal kunne fradrages uden hensyn til skatteyderens almindelige økonomiske forhold. Det faste lønmodtagerfradrag skal efter forslaget ikke beskæres med dette befordringsfradrag og heller ikke med det befordringsfradrag, der i visse tilfælde indrømmes invalider.

Der har fra flere sider været fremsat forslag om — inden for visse grænser — at give ret til fradrag ved indkomstopgørelsen for gaver til forskellige foreninger og institutioner med almennyttigt formål. Der er næppe tvivl om, at en sådan fradragsret vil medføre en forøgelse af de frivillige bidrag til sådanne foreninger og institutioner, og dette vil kunne bevirke, at statens tilskud til en række almennyttige formål efterhånden sættes ned.

Efter forslagets § 3 skal der indrømmes en begrænset fradragsret for gaver til visse almenvelgørende eller på anden måde almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner m. v. For at komme i betragtning skal de gaver, der er ydet i indkomstårets løb, tilsammen overstige 200 kr., og der gives kun fradrag for gavebeløb ud over de første 200 kr. Fradraget kan aldrig overstige 1 000 kr. Af praktiske grunde er det endvidere foreslået, at gaver til en enkelt forening m. v. kun medregnes, hvis de er på 50 kr. årlig eller derover.

Der skal efter forslaget kun gives fradrag for gaver til foreninger m. v., der er godkendt af finansministeren, og det er tanken, at der med passende mellemrum skal offentliggøres en fortegnelse over de foreninger m. v., der kan komme i betragtning. Det er endvidere tanken, at de godkendte foreninger m. v. skal kvittere for gaverne på særlige blanketter, som giveren skal indsende sammen med sin selvangivelse.

De foreninger, der ønsker at blive optaget på den omtalte fortegnelse, må indsende andragende herom.

Andragender fra foreninger, hvis virksomhed udøves inden for et lokalt eller på anden måde stærkt begrænset område, kan